

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący)

SSN Marcin Krajewski (sprawozdawca)

SSN Marcin Łochowski

w sprawie z wniosku E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przy uczestnictwie J. F., R. C.

oraz E. Spółki Akcyjnej w P.

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 lutego 2021 r.,

skargi kasacyjnej uczestników postępowania

J. F. i R. C.

od postanowienia Sądu Okręgowego w S.

z dnia 19 grudnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...),

1. odrzuca skargę kasacyjną,

2. zasądza od J. F. i R. C. na rzecz E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwoty po 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 19 grudnia 2018 r. Sąd Okręgowy w S. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w G. z 21 grudnia 2017 r. w ten sposób, że stwierdził nabycie przez wnioskodawcę w drodze zasiedzenia opisanej w

sentencji postanowienia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania za obie instancje.

Uczestnicy postępowania J. F. oraz R. C. zaskarżyli postanowienie Sądu Okręgowego w części, wnosząc o uchylenie tego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu lub innemu sądowi równorzędnemu, a ewentualnie o zmianę w całości zaskarżonego postanowienia i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia w całości.

Pismem z 1 kwietnia 2019 r., które zostało złożone po upływie terminu na wniesienie skargi kasacyjnej, pełnomocnik skarżących wyjaśnił rozbieżności pomiędzy zakresem zaskarżenia a wnioskami skargi kasacyjnej w ten sposób, że doprecyzował i zmienił skargę kasacyjną, zaskarżając postanowienie Sądu Okręgowego w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Bezwzględny wymóg jest, aby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (por. m.in. postanowienia SN z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 81; z 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12; z 10 kwietnia 2013 r., III CSK 64/13; z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13; z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16). W niniejszej sprawie, ze względu na rozbieżność pomiędzy zakresem zaskarżenia postanowienia w części, a żądaniem jego uchylenia i zmiany w całości, nie można stwierdzić istnienia korelacji między zakresem zaskarżenia a zakresem wniosku kasacyjnego.

Ewentualna modyfikacja wskazanego w skardze kasacyjnej zakresu zaskarżenia możliwa byłaby tylko wówczas, gdyby została dokonana w trakcie

biegu dwumiesięcznego terminu na wniesienie skargi kasacyjnej. Wadliwości ujawnione w tym zakresie po upływie terminu wskazanego w art. 398⁵ § 1 k.p.c. mają charakter nieusuwalny (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.), w związku z czym zmiana treści skargi kasacyjnej dotycząca jej wymogów konstrukcyjnych, dokonana przez skarżących po upływie terminu na wniesienie skargi była bezskuteczna (zob. post. SN z 5 lutego 1998 r., I PZ 74/97; wyr. SN z 12 sierpnia 1999 r., I CKN 114/98; post. SN z 31 stycznia 2001 r., IV CKN 1801/01; post. SN z 11 stycznia 2006 r., III CZ 104/05; post. SN z 11 stycznia 2013 r., II CSK 408/12; post. SN z 13 kwietnia 2018 r., I CZ 35/18).

Z tych przyczyn skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. oraz art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c., rozdzielając je w częściach równych między uczestników na podstawie art. 105 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Suma zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego w wysokości wynikającej z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 3 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

ke